

مجله علوم و صنایع غذایی ایران

سایت مجله: www.fsct.modares.ac.ir

مقاله علمی-پژوهشی

بررسی فراوانی ایزوله‌های استافیلکوکوس اورئوس مولد انتروتوكسین در همبرگر و کباب لقمه در مشهد و پروفایل ژن

SE

شبیم سلطان احمدی^۱، محبوبه نخعی مقدم^{۱*}، مریم طهرانی پور^۱

۱- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.

چکیده

اطلاعات مقاله

هدف از این مطالعه بررسی فراوانی ایزوله‌های استافیلکوکوس اورئوس مولد انتروتوكسین در همبرگر و گوشت لقمه در مشهد و فراوانی ژن SE بود. بدین منظور تعداد ۱۷۵ نمونه‌ی گوشتی با روش نمونه‌برداری خوش‌های، از برندهای تجاری مختلف طی فروردین تا خرداد ۱۴۰۲ از مراکز عرضه در سطح مشهد جمع‌آوری شد. پس از کشت نمونه‌ها در محیط کشت‌های اختصاصی و جداسازی ایزوله‌های مشکوک به استافیلکوکوس اورئوس، باکتری‌ها با استفاده از ویژگی‌های مورفولوژیکی و بیوشیمیایی شناسایی شدند و سپس، با استفاده از پرایمرهای اختصاصی و واکنش زنجیره پلیمراز (PCR) تأیید هویت شدند. فراوانی ژن‌های مولد انتروتوكسین نیز ردیابی گردید و مقاومت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌های استافیلکوکوس اورئوس با روش دیسک دیفیوژن بررسی شد. نتایج نشان داد که از ۱۷۵ فراورده‌ی گوشتی، ۲۸ نمونه‌ی همبرگر (۱۶ درصد)، ۱۲ نمونه‌ی کباب لقمه (۷ درصد) و ۱۵ نمونه‌ی همبرگر دستی (۹ درصد) به باکتری استافیلکوکوس اورئوس آلوده بودند. در مقایسه با نمونه‌های کباب لقمه، نمونه‌های همبرگر آلودگی بیشتری داشتند و به عنوان استافیلکوکوس اورئوس مثبت گزارش شدند. ژن *nuc* در تمامی باکتری‌های شناسایی شده با روش‌های بیوشیمیایی ردیابی گردید. حضور ژن *sea* و *sec* به ترتیب در ۴۵ (۲۵/۷۱ درصد)، ۴ (۲/۲۸ درصد) و ۶ (۴/۰۸ درصد) نمونه تشخیص داده شد. در هیچ‌یک از نمونه‌های غذایی، ژن‌های کلکننده‌ی *sed* و *seb* یافت نشد. به علاوه، بسیاری از ایزوله‌ها مقاومت بالایی در برابر آنتی‌بیوتیک‌های تتراسایکلین، کلیندامایسین و اگزاسیلین نشان دادند. همچنین براساس نتایج به دست آمده از آنالیزهای بلاست SEA-F و SEA-R مشخص شد که توالی‌ها دارای بیش از ۹۸ درصد تطابق با نتایج همپوشانی بودند.

تاریخ های مقاله :

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱/۲۷

کلمات کلیدی:

استافیلکوکوس اورئوس،

انتروتوكسین،

مقاومت آنتی‌بیوتیکی،

کباب لقمه،

همبرگر

DOI:10.22034/FSCT.21.157.157.

* مسئول مکاتبات:

Mahboobe_nak@yahoo.com

۱- مقدمه

مواجهه با یک یا چند انتروتوكسین کلاسیک به‌واسطهٔ مصرف آب و مواد غذایی آلوده سبب ایجاد مسمومیت غذایی استافیلولوکوکی (SFP) در انسان می‌شود. مواد غذایی آلوده به عنوان یک حامل بالقوه‌ی سویه‌های استافیلولوکورکوس اورئوس مولد انتروتوكسین به‌شمار می‌آیند. ممکن است این آلودگی به روش‌های مختلف ذیل رخ بددهد: سطوح در تماس با مواد غذایی، تولید کنندگان و توزیع کنندگان مواد غذایی، مواد اولیه‌ی خام، ابزارها و تجهیزات مورداستفاده، هوا و گرد و غبار وغیره. در این میان، مهم‌ترین عوامل آلودگی، دست‌ها یا ترشحات تنفسی افراد دست‌اندرکار در چرخهٔ تولید و توزیع مواد غذایی است که حامل استافیلولوکورکوس اورئوس‌های مولد انتروتوكسین در دست‌ها یا بینی خود می‌باشند. در میان انواع مواد غذایی مطالعه شده، از گوشت خام و فراورده‌های گوشتی به عنوان منابع اصلی استافیلولوکورکوس اورئوس نام برده شده است [۴،۲].

اغلب، انجام یک فرایند حرارتی مناسب طی فراوری مواد غذایی سبب از بین رفتن تمامی سویه‌های رویشی استافیلولوکورکوس اورئوس می‌شود. با این حال، نمی‌توان انتروتوكسین‌های استافیلولوکوکی را با استفاده از تیمارهای حرارتی از بین برد؛ زیرا آن‌ها در برابر حرارت پایدار هستند و در برابر آنزیم‌های پروتازی دستگاه گوارش نیز مقاومت نشان می‌دهند. بنابراین، شناسایی استافیلولوکورکوس‌های مولد انتروتوكسین و جمع‌آوری اطلاعات در مورد سایر عوامل خطر میکروبی و خطرات مرتبط با فراورده‌های گوشتی خام و پیش‌فراوری شده از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. به علاوه، ارزیابی خطر و پایش میکروبی نقش بسزایی در تضمین کیفیت فراورده‌های گوشتی ایفا می‌کند [۲،۴]. در این راستا مطالعات متعددی انجام شده است. کومودروموس و همکاران (۲۰۲۲) در مطالعه‌ی خود، فراوانی، تنوع ژنتیکی و ویژگی‌های عفنونی استافیلولوکورکوس اورئوس و استافیلولوکورکوس اورئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA) موجود در گوشت ورودی و فراورده‌های گوشتی، محیط کارخانه و حفره‌های بینی کارگران در دو کارخانه‌ی فراوری

ایمنی مواد غذایی، یکی از مهم‌ترین زمینه‌های بهداشت عمومی در سرتاسر جهان به شمار می‌آید. استافیلولوکورکوس اورئوس به عنوان یکی از مهم‌ترین پاتوژن‌های غذایی در نقاط مختلف جهان در نظر گرفته می‌شود. این باکتری بی‌هوای اختیاری، گرم مثبت، غیرمتحرک، غیراسپورزا و کوکسی شکل است [۲،۱]. این باکتری فاکتورهای بیماری‌زایی متنوعی مانند انتروتوكسین‌های استافیلولوکورکوس (SEs)، توکسین‌های اکسفولیاتیو A (ETB)، توکسین‌های اکسفولیاتیو B (ETB)، همولیزین، سندروم شوک سمی (TSS)، توکسین پیتون-والتین لوكوسیدین (PVL) و غیره سنتز می‌کند. به‌منظور سنتز SEs، چگالی بحرانی مورد نیاز سویه‌ی استافیلولوکورکوس اورئوس کوآگولاز مثبت باقی‌مانده کلینی (CFU) در هر گرم پروتئین‌های کروی شکل با وزن مولکولی ۲۹-۲۲ kDa متعلق به خانواده‌ی سوپرآنتیزن‌های سمی تبزا (PTSAgs) هستند. این توکسین‌ها یکی از قوی‌ترین سموم مواد غذایی محسوب می‌شوند؛ به‌طوری که، غلظت‌های بسیار پایین (ng تا μg) آن‌ها باعث شروع علایم بیماری از جمله تب، استفراغ، حالت تهوع، دردهای شکمی و اسهال می‌شود [۳،۲]. به‌طورکلی، SEs به دو گروه انتروتوكسین‌های کلاسیک و انتروتوكسین‌های غیرکلاسیک (یا جدید) طبقه‌بندی می‌شوند. معمولاً، استافیلولوکورکوس اورئوس سموم SEA-SEE را سنتز می‌کند که به عنوان SEs کلاسیک نام‌گذاری شده‌اند و غالباً بیشترین فراوانی را نشان می‌دهند. استافیلولوکورکوس اورئوس غالباً از نمونه‌های محیط‌زیستی، پوست، سوراخ‌های بینی و دستگاه تنفسی حیوانات و انسان جداسازی شده است. با این حال، مواد غذایی مختلف از قبیل شیر و فراورده‌های لبنی، گوشت خام و فراورده‌های گوشتی، تخم مرغ و فراورده‌های تهیه شده از آن، مواد غذایی آماده‌ی مصرف و همچنین فراورده‌های غذایی دریایی بستر مناسی جهت رشد و تکثیر استافیلولوکورکوس اورئوس و به‌دبیال آن تولید توکسین‌های استافیلولوکوکی به شمار می‌آیند [۱،۴].

نمونه‌ی گوشت جمع‌آوری شده، ۶۶/۶۷ درصد (۸۰ نمونه از ۱۲۰ نمونه) از نمونه‌ها براساس ویژگی‌های بیوشیمیایی و PCR اختصاصی گونه براساس ژن نوکلئاز مقاوم به حرارت (*nuc*) از نظر حضور استافیلوکوکوس اورئوس مثبت بودند. پروفایل ژن‌های کدکننده‌ی انتروتوكسین، ژن‌های کدکننده‌ی سم پنتون- والتین لوکوسیدین (PVL) و سندرم شوک سمی و توانایی تشکیل بیوفیلم آزمایش شدند. استافیلوکوکوس اورئوس از ۱۳/۸ درصد از ۱۶۰ نمونه برسی شده جدا گردید؛ درحالی‌که، تنها یک نمونه (۰/۶ درصد) توسط حامل ژن *mecA* آلوده شده بود. ارزیابی حساسیت ضدمیکروبی جدایه‌ها، مقاومت ضدمیکروبی پایین آن‌ها را نشان داد. میزان مقاومت بیشتر در برابر آنتی‌بیوتیک‌های پنی‌سیلین (۶۸/۲ درصد)، آموکسی‌سیلین/اسید کلاولانیک (۳۶/۴ درصد) و تتراسایکلین (۱۸/۲ درصد) مشاهده شد؛ در حالی‌که ۳۱/۸ درصد از جدایه‌ها به تمامی ترکیبات ضدمیکروبی مورد آزمایش حساس بودند [۵]. محمد و همکاران (۲۰۲۱) به منظور جداسازی و شناسایی سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس کوآگولاز مثبت و انتروتوكسین‌های آن‌ها و همچنین مقاومت آنتی‌بیوتیکی این جدایه‌ها به متی‌سیلین، ۱۰۰ نمونه ساندویچ گوشت (۵۰ برگر گوشت گاو و ۵۰ هات‌داغ) را از نظر باکتری‌شناسی و مولکولی ارزیابی نمودند. استافیلوکوکوس اورئوس در ۸۶ درصد از نمونه‌های آزمایش شده، ۹۰ درصد در همبرگر گوشت گاو و ۸۲ درصد در ساندویچ‌های هات‌داغ، در تعداد ۱۰ × ۵/۳ - ۱ × ۱۰^۴، ۲/۹ × ۱۰^۴ و ۹/۵ × ۱۰^۴ یافت شد. از ۱۰۶ سویه‌ی تأییدشده کوآگولاز مثبت، ۱۴ سویه‌ی (۱۳/۲ درصد) حامل ژن *mecA* مقاومت آن‌ها به متی‌سیلین را تأیید کرد. از نظر کیفیت میکروبیولوژیکی نمونه‌ها براساس شمارش‌های میکروبی به ترتیب ۱۰، ۷۹ و ۱۱ درصد ساندویچ‌های گوشت آماده، قابل قبول، نامطلوب و بالقوه خطرناک بودند [۶]. سواریراج و همکاران (۲۰۲۱)، فراوانی و پروفایل ژن‌های کدکننده‌ی انتروتوكسین را در استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده از ۱۲۰ گوشت مرغ در شهر چنانی در کشور هند را مطالعه نمودند. از ۱۲۰

در کل تشخیص استافیلوکوکوس اورئوس و SEs در مواد غذایی دشوار است. یکی از روش‌های سریع و بسیار اختصاصی برای شناسایی میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا ناظیر استافیلوکوکوس اورئوس و انتروتوكسین‌های سنتزی، روش واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) است. بنابراین با توجه به مطالب ذکر شده، این مطالعه با هدف بررسی فراوانی ایزوله‌های استافیلوکوکوس اورئوس مولد انتروتوكسین در همبرگر و گوشت لقمه در مشهد و پروفایل ژن SE انجام شد.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- مواد

محیط کشت آب پپتونه، برد-پارکر آگار، مانتیول سالت آگار (MSA)، نوترینت آگار (NA) و زرده تخم مرغ از شرکت ibresco (ایران)، محیط کشت تست DNase آگار و آگاروز

گوشت در شمال یونان را بررسی نمودند. سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده از نظر مقاومت به ترکیبات ضدمیکروبی، دارا بودن ژن‌های *mecC* و *mecA* ژن‌های کدکننده‌ی انتروتوكسین، ژن‌های کدکننده‌ی سم پنتون- والتین لوکوسیدین (PVL) و سندرم شوک سمی و توانایی تشکیل بیوفیلم آزمایش شدند. استافیلوکوکوس اورئوس از ۱۳/۸ درصد از ۱۶۰ نمونه برسی شده جدا گردید؛ درحالی‌که، تنها یک نمونه (۰/۶ درصد) توسط حامل ژن *mecA* آلوده شده بود. ارزیابی حساسیت ضدمیکروبی جدایه‌ها، مقاومت ضدمیکروبی پایین آن‌ها را نشان داد. میزان مقاومت بیشتر در برابر آنتی‌بیوتیک‌های پنی‌سیلین (۶۸/۲ درصد)، آموکسی‌سیلین/اسید کلاولانیک (۳۶/۴ درصد) و تتراسایکلین (۱۸/۲ درصد) مشاهده شد؛ در حالی‌که ۳۱/۸ درصد از جدایه‌ها به تمامی ترکیبات ضدمیکروبی مورد آزمایش حساس بودند [۵]. محمد و همکاران (۲۰۲۱) به منظور جداسازی و شناسایی سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس کوآگولاز مثبت و انتروتوكسین‌های آن‌ها و همچنین مقاومت آنتی‌بیوتیکی این جدایه‌ها به متی‌سیلین، ۱۰۰ نمونه ساندویچ گوشت (۵۰ برگر گوشت گاو و ۵۰ هات‌داغ) را از نظر باکتری‌شناسی و مولکولی ارزیابی نمودند. استافیلوکوکوس اورئوس در ۸۶ درصد از نمونه‌های آزمایش شده، ۹۰ درصد در همبرگر گوشت گاو و ۸۲ درصد در ساندویچ‌های هات‌داغ، در تعداد ۱۰ × ۵/۳ - ۱ × ۱۰^۴، ۲/۹ × ۱۰^۴ و ۹/۵ × ۱۰^۴ یافت شد. از ۱۰۶ سویه‌ی تأییدشده کوآگولاز مثبت، ۱۴ سویه‌ی (۱۳/۲ درصد) حامل ژن *mecA* مقاومت آن‌ها به متی‌سیلین را تأیید کرد. از نظر کیفیت میکروبیولوژیکی نمونه‌ها براساس شمارش‌های میکروبی به ترتیب ۱۰، ۷۹ و ۱۱ درصد ساندویچ‌های گوشت آماده، قابل قبول، نامطلوب و بالقوه خطرناک بودند [۶]. سواریراج و همکاران (۲۰۲۱)، فراوانی و پروفایل ژن‌های کدکننده‌ی انتروتوكسین را در استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده از ۱۲۰ گوشت مرغ در شهر چنانی در کشور هند را مطالعه نمودند. از ۱۲۰

استانداردسازی غلظت سوسپانسیون میکروبی جهت تلقیح در آزمون سنجش حساسیت آنتی‌بیوتیکی از لوله‌ی استاندارد حاوی باریم سولفات برابر با استاندارد ۰/۵ مکفارلنند استفاده شد. به منظور تعیین چگالی صحیح کدورت استاندارد، میزان جذب به‌وسیله‌ی دستگاه طیف‌سنج اندازه‌گیری گردید. در ابتدا، محلول ۱ درصد اسید سولفوریک و محلول ۱/۱۷۵ کلرید باریم را به صورت جداگانه در دو لوله تهیه کرده و سپس، ۹/۹۵ میلی‌لیتر از محلول اسید سولفوریک با ۰/۰۵ میلی‌لیتر محلول کلرید باریم مخلوط شدند. کدورت ایجاد شده با محلول ۰/۵ مکفارلنند در کنار یک صفحه‌ی سفید با خطوط سیاه رنگ مقایسه شد. سپس، از مخلوط تهیه شده به‌میزان مساوی در لوله‌های سوسپانسیون باکتریایی پوشیده شده با ورقه‌های آلومینیم ریخته شد و تا هنگام مصرف در دمای آزمایشگاه نگهداری گردید [۴].

۲-۳-۳- ملاحظات اخلاقی

در این مطالعه، اطلاعات دریافت شده از شرکت‌های تولیدکننده کتاب لقمه و همبرگر محترمانه بود. هزینه‌ای از شرکت‌های تولیدکننده دریافت نشد و تمامی نکات اخلاقی رعایت گردید. کد اخلاق با شناسه‌ی IR.IAU.MSHD.REC.1402.072 پژوهش دریافت شد.

۲-۴- جمع‌آوری و آماده‌سازی نمونه‌ها

در این پژوهش توصیفی عملی، تعداد ۱۷۵ نمونه‌ی گوشته شامل ۷۰ نمونه‌ی همبرگر، ۷۰ نمونه‌ی کتاب لقمه و ۳۵ نمونه‌ی همبرگر دستی به صورت غیرتکراری از برندهای تجاری و درصدهای مختلف (۳۰، ۶۰، ۷۰ و ۹۰ درصد) طی ماههای فروردین تا خرداد از مراکز عرضه در مشهد با روش خوشهای از مناطق مختلف جمع‌آوری گردید و در مجاورت کیسه‌های یخ به آزمایشگاه میکروبیولوژی دانشگاه آزاد اسلامی (علوم پایه) مشهد انتقال داده شد. ابتدا، ۱۰ گرم از هر نمونه تحت شرایط استریل توسط پنس استریل به شیشه‌های درب‌دار حاوی ۹۰ میلی‌لیتر محیط کشت آب پیتونه‌ی بافری انتقال داده شد و به مدت ۵ دقیقه به‌خوبی مخلوط گردید تا سوسپانسیون همگنی تشکیل شود. سپس،

از شرکت Condalab (اسپانیا)، محیط کشت مولر-هیبتون آگار (MHA)، گلیسرول و اسید هیدروکلریک (HCL) از شرکت Merk (آلمان)، مارکر Ladder DNA، Primers Sinaclon Green viewer Master Mix Loading (ایران)، آب مقطر تزریقی از شرکت آبان (ایران)، dye TBE (Tris/Borate/EDTA) buffer از شرکت پارس توس (ایران)، کیت رنگ آمیزی گرم از شرکت لاترون (ایران)، معرف کاتالاز، پلاسمای خرگوش و روغن ایمرسیون از شرکت بهار افshan (ایران) و پتاسیم تلوریت از شرکت QUELAB (کانادا) خریداری شدند.

۲-۲- روش‌ها

۱-۲-۲- تهیه محیط کشت‌های میکروبی

از محیط کشت آب پیتونه‌ی بافری برای تهیه سوسپانسیون اولیه استفاده شد. به منظور جداسازی و شمارش استافیلوقوکوس اورئوس موجود در مواد غذایی از محیط کشت انتخابی برد-پارکر آگار استفاده شد. پس از پایان عملیات اتوکلاو کردن و کاهش دمای محیط کشت حدود ۴۵ درجه سانتی‌گراد با استفاده از پیپت استریل میزان ۱۰ میلی‌لیتر از محلول پتاسیم تلوریت و ۵۰ میلی‌لیتر زردی تخم مرغ به محیط کشت اضافه شد. به علاوه، محیط کشت انتخابی-افراقی مانیتول سالت آگار (MSA) برای تأیید حضور باکتری‌های استافیلوقوکوس اورئوس استفاده شد. برای تشخیص باکتری‌های تولیدکننده آنزیم DNase مانند استافیلوقوکوس اورئوس از محیط کشت تست DNase آگار استفاده شد. میزان حساسیت استافیلوقوکوس اورئوس در برابر آنتی‌بیوتیک‌ها نیز با استفاده از محیط کشت مولر-هیبتون آگار (MHA) آزمایش شد. از محیط کشت غیرانتخابی و مغذي نوترینت آگار (NA) برای رشد و تکثیر این باکتری استفاده گردید [۸].

۲-۲-۲- آماده‌سازی سوسپانسیون میکروبی معادل ۰/۵

مکفارلنند

پس از کشت باکتری بر سطح محیط کشت نوترینت آگار، با استفاده از یک لوب استریل تک کلنی از باکتری برداشته شد و در لوله‌ی حاوی سرم فیزیولوژی حل گردید. به منظور

ساعت گرمخانه‌گذاری شدند. پس از گذشت مدت زمان گرمخانه‌گذاری، کلنی‌های رشدیافته بررسی شدند و در دو گروه اصلی جای گرفتند: ۱. کلنی‌های مشخص: آنها به صورت کلنی‌های سیاه یا خاکستری رنگ براق و محدب (با قطر ۱/۱-۱/۵ میلی‌متر پس از گذشت مدت زمان ۲ ساعت گرمخانه‌گذاری و قطر ۱/۵-۲/۵ میلی‌متر پس از گذشت ۴۸ ساعت گرمخانه‌گذاری) که برخی از آنها با هاله‌ی شفاف به صورت جزئی کدر شده، قابل مشاهده بودند. کلنی‌های نامشخص: اندازه‌ای مشابه با اندازه‌ی کلنی‌های مشخص داشتند و شامل کلنی‌های خاکستری رنگ بدون هاله‌ی شفاف و کلنی‌های سیاه براق فاقد هاله‌ی شفاف بودند [۱۲].

۲-۶-۲-آزمون‌های بیوشیمیایی

به منظور انجام آزمون‌های بیوشیمیایی از کلنی‌های مشخص استافیلولوکوکوس اورئوس استفاده شد. آزمون‌های بیوشیمیایی انجام شده در این مطالعه شامل آزمون‌های کاتالاز، کواگولاز، DNase و توانایی تخمیر مانیتول بود [۱۲].

۲-۶-۲-۱-آزمون کاتالاز

یکی از موارد استفاده از این آزمون، جداسازی استافیلولوکوکوس‌ها (کاتالاز مثبت) از استرپتوکوکوس‌ها (کاتالاز منفی) است. پراکسید هیدروژن (آب اکسیژن، H_2O_2) یکی از محصولات نهایی متابولیسم اکسیداتیو باکتری‌های هوایی و بیهوایی اختیاری است که تجمع آن در سلول باکتری، سبب از بین رفتن آن می‌شود. با این حال، آنزیم کاتالاز باکتریایی، پراکسید هیدروژن را به آب و اکسیژن تجزیه می‌کند. جهت انجام این آزمون، بر سطح یک لام تمیز یک قطره آب اکسیژن ریخته و با استفاده از سوآب استریل، یک کلنی از کشت خالص باکتری به آن اضافه شد و ایجاد حباب بر سطح لام بررسی گردید. تشکیل سریع جباب‌ها با حالت جوش زدن نشانه‌ی مثبت بودن این آزمون است [۱۲].

۲-۶-۲-۲-تست دئوکسی ریبونوکلئاز (DNase)

برخی از سویه‌های استافیلولوکوکوس اورئوس در آزمون کواگولاز دارای واکنشی ضعیف یا منفی می‌باشند؛ از این‌رو، جهت شناسایی آنها از تست دئوکسی ریبونوکلئاز (DNase)

۱۰۰ میکرولیتر از محلوت همگن شده بر سطح محیط کشت برد-پارکر آگار کشت داده شد. در پایان، پلیت‌ها در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴-۴۸ ساعت گرمخانه‌گذاری شدند [۱].

۲-۶-۵-احیای سویه‌ی استاندارد میکروبی

به منظور کنترل نتایج به دست آمده از این پژوهش، سویه‌ی استاندارد *Staphylococcus aureus* ATCC 33591 به صورت آمپول یوفیلیزه از سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران خریداری گردید. جهت فعال‌سازی باکتری، ابتدا طبق دستورالعمل و در شرایط استریل سر آمپول شکسته شد. به وسیله‌ی یک پیپت استریل در حدود ۰/۴ میلی‌لیتر از محیط کشت نوترینت براث بهدرون آمپول اضافه و محلوت شد. سپس، از سوسپانسیون آماده شده به درون لوله‌های حاوی محیط کشت آب پیتونه‌ی بافری و پلیت‌های حاوی محیط کشت برد-پارکر آگار کشت داده شد و نمونه‌ها در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۴۸-۲۴ ساعت گرمخانه‌گذاری شدند [۱۰].

۲-۶-۶-روش‌های شناسایی ایزوله‌های استافیلولوکوکوس اورئوس با استفاده از ویژگی‌های مورفولوژیکی و بیوشیمیایی

جهت تشخیص و تأیید ایزوله‌های استافیلولوکوکوس اورئوس از ویژگی‌های مورفولوژیکی و آزمون‌های بیوشیمیایی استفاده شد. طبق دستورالعمل وزارت بهداشت سازمان غذا و دارو، استاندارد کلی برای همبرگر ۲۳۰،۴ و استاندارد انجام آزمون استافیلولوکوکوس اورئوس کواگولاز مثبت ۶۸۰۶-۱ می‌باشد [۱۱].

۲-۶-۶-۱-آزمون‌های مورفولوژیکی

به منظور بررسی ویژگی‌های مورفولوژیکی ماکروسکوپی، ابتدا ۱۰ گرم از نمونه‌ی همگن شده با ۹۰ میلی‌لیتر محیط کشت آب پیتونه‌ی بافری به طور کامل محلوت تا سوسپانسیون همگنی ایجاد شد. سپس، ۱۰۰ میکرولیتر از سوسپانسیون تهیه شده توسط لوب استریل به صورت چمنی بر سطح محیط کشت برد-پارکر آگار کشت داده شد و پلیت‌ها در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت زمان ۲۴-۴۸ ساعت گردید.

کلنج خالص از باکتری در ۱ میلی لیتر از محیط کشت نوترینت براث حل شد و مخلوط به مدت ۲ دقیقه با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ گردید. پس از دور ریختن سوپرناتانت، ۵۰۰ میکرولیتر آب مقطر به رسوب تشکیل شده در انتهای میکروتیوب اضافه شد و مخلوط مجدداً سانتریفیوژ (به مدت ۲ دقیقه با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه) گردید. این مرحله سه بار تکرار شد تا سلول‌های باکتری به طور کامل از محیط کشت جدا شوند. در مرحله‌ی بعد، ۲۰۰ میکرولیتر آب مقطر به میکروتیوب حاوی باکتری اضافه شد و میکروتیوب در حمام آب گرم با دمای ۹۵ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت تا سلول‌های باکتری از بین رفت، پروتئین‌ها دناتوره شد و مواد ژنتیکی آن نیز آزاد گردید. پس از آن، میکروتیوب‌ها به مدت ۱۰ دقیقه با سرعت ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شدند. در پایان، سوپرناتانت حاوی DNA استخراج شده در فریزر با دمای -۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد [۱۳].

۲-۸- تعیین کمیت و کیفیت DNA با استفاده از دستگاه طیف‌سنج نانودرایپ

به منظور تعیین کمیت و کیفیت DNA استخراج شده از دستگاه نانودرایپ استفاده شد. میزان چگالی نوری (OD) در طول موج‌های ۲۶۰ و ۲۸۰ نانومتر، غلظت و خلوص اسیدهای نوکلئیک را مشخص نمود. در صورتی که، میزان OD در نسبت طول موج ۲۶۰ به ۲۸۰ نانومتر در محدوده ۱/۸-۲ قرار داشت، نشان‌دهنده‌ی خلوص قابل قبول DNA استخراج شده بود [۱۴].

۲-۹- تأیید هویت ایزوله‌های استافیلوکوکوس اورئوس با استفاده از پرایمر اختصاصی ژن *nuc*

ایزوله‌هایی که در روش‌های بیوشیمیابی به عنوان استافیلوکوکوس اورئوس تعیین شدند، با روش PCR و با کمک آغازگرهای اختصاصی ژن *nuc* (جدول ۱)، ژن نوکلئاز مقاوم به حرارت تأیید شدند. انتخاب آغازگرهای مناسب برای ژن *nuc* با استفاده از مقاله‌های رفرانس صورت گرفت [۱۵]. اختصاصی بودن آغازگرهای برای توالی مورد نظر، در سایت NCBI بلاست و بررسی شدند. سنتز توالی آغازگرهای

استفاده می‌شود. جهت انجام این آزمون، کلنج خالص استافیلوکوکوس اورئوس بر سطح محیط کشت تست آگار کشت داده شد و پس از گذشت ۲۴ ساعت گرم‌خانه‌گذاری در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد تشکیل هاله‌ی شفاف اطراف کلنج بررسی شد. تشکیل هاله نشان‌دهنده‌ی مثبت بودن این آزمون می‌باشد که به دلیل تجزیه DNA توسط آنزیم DNase/استافیلوکوکوس اورئوس است [۱۲].

۲-۶-۳- آزمون کوآگولاز

گونه‌های کوآگولاز مثبت استافیلوکوکوس همانند اورئوس قادر به تولید آنزیم کوآگولاز و برخی دیگر از پروتئین با خاصیت انعقادی می‌باشند. برای انجام این آزمون از پلاسمای خرگوش یا انسان به همراه EDTA (۱ درصد) استفاده می‌شود. بدین منظور در ۰/۵ میلی لیتر از پلاسمایی که به نسبت ۱ به ۵ با سرمه‌ی فیزیولوژی رقیق شده بود، چند کلنج از باکتری حل و سپس، نمونه در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد گرم‌خانه‌گذاری شد. طی ۱-۴ ساعت از مدت زمان گرم‌خانه‌گذاری، نمونه از نظر تشکیل لخته بررسی شد. در صورت مشاهده لخته، باکتری کوآگولاز مثبت بود و در غیر این صورت نمونه مجدداً به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق قرار گرفت و سپس وجود لخته بررسی شد [۱۲].

۲-۶-۴- توانایی تخمیر مانیتول

استافیلوکوکوس اورئوس برخلاف استافیلوکوکوس‌های کوآگولاز منفی قادر به تخمیر قند مانیتول می‌باشد. به منظور انجام این آزمون، استافیلوکوکوس اورئوس بر سطح محیط کشت مانیتول سالت آگار (MSA) کشت داده شد و سپس پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد گرم‌خانه‌گذاری شدند. تشکیل کلنج‌های زردرنگ نشان‌دهنده‌ی تخمیر مانیتول و تأیید استافیلوکوکوس اورئوس بود [۱۲].

۲-۷- استخراج DNA به روش جوشاندن

به منظور شناسایی قطعی ایزوله‌ها با روش PCR با استفاده از پرایمر اختصاصی، ابتدا DNA باکتری‌ها استخراج شد و پس از سنجش کمی و کیفی DNA، چرخه‌های زمانی و دمایی PCR بهینه‌سازی گردید. به منظور استخراج DNA، ابتدا یک

ترموسایکر Kyratec کشور کره و مطابق با برنامه دمایی، زمانی جدول ۱ در ۳۵ چرخه انجام شد. از سویهی مرجع، Staphylococcus aureus ATCC 33591 به عنوان کنترل مثبت استفاده شد.

توسط شرکت سیناکلون انجام شد. ژن مورد نظر با استفاده از ترموسایکلر و مطابق با برنامه‌ی زمانی و دمایی مشخص تکثیر شد. غلظت مواد مورد استفاده در PCR ژن nuc در جدول ۲ به نمایش در آمده است. تکثیر ژن، توسط

Table 1. PCR reaction conditions used for nuc gene amplification to identify *Staphylococcus aureus* isolates.

Step	Temperature (°C)	Time (min)	Cycle No.
Initial denaturation	94	5	
Denaturation	94	45	
Annealing	58	45	
Extension	72	48	
Final extension	72	5	

Table 2. Different volumes of ingredients used in nuc gene PCR to identify *Staphylococcus aureus* isolates

Ingredients	Initial concentration	Volume (μl)
DNA template	-	2
Upstream primer	10 Pmol/μl	1
Downstream primer	10 Pmol/μl	1
PCR master mix	2 X	12.5
Double distilled water	-	8.5
-	-	25

دستگاه Gel documentation system قرار داده شد و تصویربرداری از ژل انجام گرفت [۱۶، ۱].

۱۱-۲-ردیابی سریع استافیلوکوکوس اورئوس در نمونه‌های غذایی همبرگر و گوشت لقمه با پرایمر nuc اختصاصی

در این مطالعه شناسایی استافیلوکوکوس اورئوس براساس ژن شناسایی nuc و با استفاده از روش PCR انجام گرفت. بدین‌منظور، ۱۰ از نمونه‌ی همبرگر همگن‌شده با استفاده از یک پنس استریل به ۹۰ میلی‌لیتر از محیط کشت BHI براحت اضافه گردید. پس از همگن‌سازی به‌وسیله‌ی شیکر، نمونه در انکوباتور ۳۰ درجه سانتی‌گراد به‌مدت ۱۸ ساعت گرم‌خانه‌گذاری شد. در مرحله‌ی بعد، نمونه در با سرعت ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه به‌مدت ۲۰ دقیقه سانتریفیوژ شد و پس از دور ریختن سوپرناتانت، رسوب با ۱ میلی‌لیتر آب مقطر استریل مخلوط شد و به‌مدت ۱۰ دقیقه در حمام آب گرم با دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت. سپس، مخلوط با سرعت ۳۳۰۰ دور در دقیقه به‌مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ گردید و سوپرناتانت توسط سمپلر به میکروتیوب منتقل و در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. پس از استخراج مستقیم نمونه‌های غذایی به‌روش جوشاندن، مطابق

۱۰-الکتروفورز محصولات PCR

پس از انجام PCR و تکثیر ژن‌ها، از روش الکتروفورز برای تعیین وزن مولکولی و جداسازی مولکول‌های باردار DNA استفاده گردید. در ابتدا، میزان ۰/۸ گرم از پودر آگارز با ۶۰ میلی‌لیتر از محلول TBE مخلوط و حرارت داده شد تا پودر آگارز به‌طور کامل حل گردد و محلول شفافی به‌دست آمد. پس از خنک شدن محلول و رسیدن دمای آن به حدود ۵۰ درجه سانتی‌گراد، به میزان ۳ میکرولیتر رنگ گرین ویور به مخلوط اضافه گردید. سپس، مخلوط به‌درون سینی مخصوص ژل الکتروفورز ریخته شد و شانه‌های چاهک بر روی ژل قرار گرفتند. پس از سفت شدن ژل، شانه‌ها برداشته و ژل درون تانک الکتروفورز که از پیش با محلول بافری TBE پر شده بود، قرار گرفت. در مرحله‌ی بعد، ۳ میکرولیتر از محصول PCR به‌همراه ۱ میکرولیتر از لو دینگ بافر ترکیب و توسط سمپلر در چاهک‌های ژل ریخته شد و به چاهک DNA Ladder Size marker وسط ستون نیز ۳ میکرولیتر از اضافه گردید. سپس، درب تانک را گذاشته و سیم‌های رابط تانک به Power supply وصل شد. ولتاژ بر روی ۷۵ ولت و مدت زمان ۶۰ دقیقه تنظیم شد. به‌منظور ردیابی محصولات PCR بر روی ژل، پس از اتمام مدت زمان الکتروفورز، ژل در

حاوی دیسک‌های آنتی‌بیوتیکی از بینچال ۴ درجه سانتی گراد (نگهداری کوتاه‌مدت) برداشته شدند و در محیط آزمایشگاه قرار گرفتند تا به دمای اتاق رسیدند. برای تهیی سوسپانسیون میکروبی استاندارد، از کشت شبانه‌ی باکتری استفاده شد. میزانی از کلنی به لوله حاوی ۲ میلی‌لیتر سرم فیزیولوژی استریل متقل و پس از مخلوط شدن، کدورت سوسپانسیون میکروبی ایجاد شده با کدورت لوله‌ی ۰/۵ مک‌فارلند مطابقت داده شد. با استفاده از سوآب استریل از سوسپانسیون تهیی شده بر سطح محیط‌کشت مولر-هیتون آگار کشت یکنواخت داده شد و دیسک‌های آنتی‌بیوتیکی به فاصله‌ی ۲۴ میلی‌متر از مرکز هر دیسک و ۱۰ میلی‌متر از جدار پلیت بر سطح محیط‌کشت قرار گرفتند. پس از گذشت ۲۴ ساعت گرمخانه‌گذاری در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد، با استفاده از خطکش هاله‌ی عدم رشد باکتری اندازه‌گیری شد و با جدول استاندارد مقایسه گردید. برای هریک از ایزوله‌ها آزمون دیسک دیفیوژن انجام گرفت.

Table 3. The antibiotic discs used for antimicrobial susceptibility of *Staphylococcus aureus* isolates

Antibiotic disc	Abbreviation	Antibiotic concentration (µg)
Gentamicin	GM	10
Oxacillin	OX	1
Tetracycline	TE	30
Clindamycin	CC	2
Chloramphenicol	C	30
Trimethoprim	TMP	5
Erythromycin	E	15

اورئوس از روش PCR استفاده شد. ژن‌های مولد انتروتوکسین ایزوله‌های استافیلوقوکوس اورئوس با استفاده از ترموسایکلر و مطابق با برنامه‌ی زمانی و دمایی مشخص تکثیر شدند. ژن‌های مورد مطالعه در این پژوهش شامل sea و see و sed (جدول ۴) بودند.

جدول ۲ مواد مورد نیاز برای PCR در حجم واکنش ۲۵ میکرولیتری آماده گردید. پس از اتمام کار PCR نمونه‌ها از دستگاه ترموسایکلر خارج شده و بر روی ژل الکتروفورز ۱ درصد سنجیده شد [۱۵].

۲-۱۲-سنجهش مقاومت آنتی‌بیوتیکی با استفاده از روش دیسک دیفیوژن

به منظور ارزیابی مقاومت آنتی‌بیوتیکی (آزمون آنتی‌بیوگرام) تک‌کلنی‌های تأیید شده باکتری استافیلوقوکوس اورئوس در برابر ۷ آنتی‌بیوتیک مختلف از روش دیسک دیفیوژن بر سطح محیط‌کشت مولر-هیتون آگار استفاده شد [۲]. در جدول ۳ انواع دیسک‌های آنتی‌بیوتیک مورد استفاده و غلاظت‌های آن‌ها نشان داده شده است. مراحل انجام آزمون آنتی‌بیوگرام بدین صورت است که پس از تنظیم pH محیط‌کشت مولر-هیتون آگار در محدوده‌ی ۴/۷-۶/۷، برای کنترل آلودگی پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد گرمخانه‌گذاری شدند. در مرحله‌ی بعد، ظروف

۲-۱۳-ردیابی ژن‌های مولد انتروتوکسین در ایزوله‌ها با استفاده از روش PCR

در ادامه مراحل تحقیق به منظور شناسایی ژن‌های کدکننده‌ی انتروتوکسین در ایزوله‌های استافیلوقوکوس

Table 4. Characteristics of specific primers used in PCR reaction

Target gene	PCR product length (bp)	Oligonucleotide sequence (5'-3')
nuc	279	GCGATTGATGGTGATACGGTT
sea	127	AGCCAAGCCTGACGAACCAAAGC
seb	477	CCTTGGAAACGGTTAAAACG
sec	451	TCTAACCTCCCATCAAAAC
sed	278	TCGCATCAAACGTACAAACG
see	209	AGGTACTCTATAAGTGCCTGCCT

۱۵- بهینه‌سازی روش PCR برای ردیابی ژن‌های کدکننده اگزوتوكسین در ایزوولهای استافیلوکوکوس اورئوس

بدین منظور از مستر میکس رنگی شرکت سیناکلون استفاده شد. آزمایشات چندین بار در کنار نمونه‌های کنترل مثبت و منفی تکرار شدند تا بهترین شرایط برای PCR هر ژن به دست آید. مواد واکنش در میکروتیوب در شرایط استریل و در ظرف آب و یخ مطابق با جدول ۵ اضافه شدند. شرایط دمایی زمانی PCR به کار برده شده برای تکثیر ژن‌های *sea*, *seb*, *sec* و *sed* در جدول ۶ ارائه شده است.

۱۶- سنتز پرایمرهای اختصاصی

ابتدا توالی ژن‌های *sea*, *sec*, *seb* و *sed* از پایگاه داده مرکز ملی اطلاعات زیست‌فناوری (NCBI) به دست آمد و پرایمرهای مناسب برای اتصال و شناسایی ژن‌های مورد نظر انتخاب شدند. سپس، به منظور بررسی اختصاصی بودن و همپوشانی توالی‌های مورد نظر، پرایمرها در پایگاه داده NCBI بلاست شدند. برای سنتز پرایمرها، توالی‌های مورد نظر به شرکت سیناکلون ارسال گردید. در جدول ۴ ویژگی‌های پرایمرهای مورد استفاده در PCR نشان داده شده است. پرایمرهای سنتزی به صورت پودر لیوفیلیزه دریافت شدند و در شرایط استریل مطابق با دستور العمل شرکت سازنده با آب مقطر به حالت محلول درآمدند. پس از آن، محلول‌های تهیه شده به نسبت ۱:۱۰ با آب مقطر رقیق شدند.

Table 5. Different volumes of ingredients used in the amplification of enterotoxin genes in *Staphylococcus aureus* isolates

Ingredients	Initial concentration	Volume (µl)
DNA template	-	2
Upstream primer	10 Pmol/µl	1
Downstream primer	10 Pmol/µl	1
PCR master mix	2 X	12.5
Double distilled water	-	8.5
-	-	25

Table 6. PCR reaction conditions used for *sea*, *seb*, *sec* and *sed* and *see* genes amplification to identify *Staphylococcus aureus* isolates.

Sea gene			
Step	Temperature (°C)	Time (min)	Cycle No.
Initial denaturation	94	4	
Denaturation	94	1	35
Annealing	53	1	
Extension	72	1	
Final extension	72	10	

Seb gene			
Step	Temperature (°C)	Time (min)	Cycle No.
Initial denaturation	94	4	
Denaturation	94	1	35
Annealing	55	1	
Extension	72	1	
Final extension	72	5	

Sec gene			
Step	Temperature (°C)	Time (min)	Cycle No.
Initial denaturation	94	4	
Denaturation	94	1	35
Annealing	51	1	
Extension	72	1	
Final extension	72	1	

Extension	72	1	
Final extension	72	5	
<i>sed and see genes</i>			
Step	Temperature (°C)	Time (min)	Cycle No.
Initial denaturation	94	4	35
Denaturation	94	1	
Annealing	50	1	
Extension	72	2	
Final extension	72	10	

بیماری‌زای استافیلوکوکوس اورئوس آلوده بودند که در مجموع ۵۵ نمونه (۳۲ درصد) از فراورده آلوده استافیلوکوکوس اورئوس مثبت بودند. آلوگی به استافیلوکوکوس اورئوس در برخی فراورده‌های غذایی نظری فراورده‌های لبنی، گوشتی و شیرینی‌های خامه‌ای سنتی گزارش شده است. بالاترین درصد آلوگی در نمونه‌های کباب (۶۱/۵ درصد)، همبرگر (۴۷/۳ درصد) و بستنی (۳۳/۸ درصد) مشاهده شد [۱۷]. در مطالعه‌ی دیگری، ۳۸۷ نمونه‌ی غذایی به طور تصادفی از مناطق مختلف بغداد جمع‌آوری گردید. بررسی‌های مورفولوژیکی و آزمون‌های میکروبی انجام شده بر نمونه‌ها سبب شناسایی ۱۱۲ ایزوله استافیلوکوکی شد. نتایج آزمون‌های بیوشیمیابی و تشخیص مولکولی نشان داد که در میان سویه‌های جداسازی شده، تنها ۴۹ ایزوله استافیلوکوکوس اورئوس بودند. بالاترین میزان فراوانی این ایزوله‌ها در نمونه‌های موادغذایی آماده‌ی مصرف (RTE) یا موادغذایی پخته شده (۴۲/۸ درصد)، سالاد و پیش‌غذاها (۲۴/۵ درصد)، فراورده‌های گوشتی (۱۴/۳ درصد)، فراورده‌های لبنی (۱۰/۲ درصد) و کیک‌ها (۸/۲ درصد) یافت شد. درحالی‌که، هیچ‌یک از فراورده‌های گوشت مرغ آلوده به استافیلوکوکوس اورئوس نبودند [۱].

۲-۳-۲-نتایج آزمون‌های تشخیصی مورفولوژیکی و بیوشیمیابی مورداستفاده جهت شناسایی استافیلوکوکوس اورئوس

به منظور تأیید گونه‌ی مورد بررسی، آزمون‌هایی مورفولوژیکی و بیوشیمیابی ذیل انجام گرفت:

۲-۱۶-توالی‌یابی ژن sea
به منظور تأیید ژن *sea* در ایزوله‌های استافیلوکوکوس اورئوس، محصولات PCR دو ایزوله با استفاده از پرایمرهای مورد نظر در آزمایشگاه جهاد دانشگاهی مشهد با روش سانگر توالی‌یابی شدن و سپس، توسط نرم‌افزار Snap Gene V5.3.1 بررسی شدند. توالی‌ها با اطلاعات نوکلوتیدی استافیلوکوکوس اورئوس‌های توالی‌یابی شده براساس ژن *sea* که در سایت NCBI در دسترس است، مقایسه و بلاست شدند. به علاوه، در این مطالعه محصولات PCR دو ایزوله که دارای ژن کدکننده انتروتوکسین A بودند، نیز بلاست شدند.

۲-۱۷-تجزیه و تحلیل داده‌ها
در این پژوهش به منظور تعیین حساسیت آنتی‌بیوتیکی، روش دیسک دیفیوژن سه بار تکرار شد و میانگین قطر هاله‌ی عدم رشد محاسبه گردید. جهت رسم نمودارها از نرم‌افزار اکسل استفاده شد. به منظور تحلیل توالی‌یابی نیز از NCBI استفاده شد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱-فراوانی باکتری استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده از نمونه‌های غذایی

نتایج آزمون‌های میکروبی (کشت بر سطح محیط کشت‌های نوتربینت آگار، برد-پارکر آگار و غیره) و بیوشیمیابی (آزمون‌های رنگ‌آمیزی گرم، کاتالاز، تست دئوکسی ریبونوکلئاز (DNase)، کوآگولاز و توانایی تخمیر مانیتول) انجام شده بر نمونه‌ها نشان داد که از ۱۷۵ نمونه، ۲۸ نمونه‌ی همبرگر (۱۶ درصد)، ۱۲ نمونه‌ی کباب لقمه (۷ درصد) و ۱۵ نمونه‌ی همبرگر دستی (حدود ۹ درصد) به باکتری

رنگ زرد طلایی (شکل ۱-a) و بر سطح محیط کشت برد پارکر آگار به صورت کلنجی های سیاه یا خاکستری رنگ براق و محدب با هاله های شفاف (شکل ۲-b) مشاهده شد. همچنین در آزمون رنگ آمیزی گرم کلنجی های استافیلولکوکوس اورئوس به صورت کوکسی های خوش های گرم مثبت شناسایی شدند (شکل ۱-c).

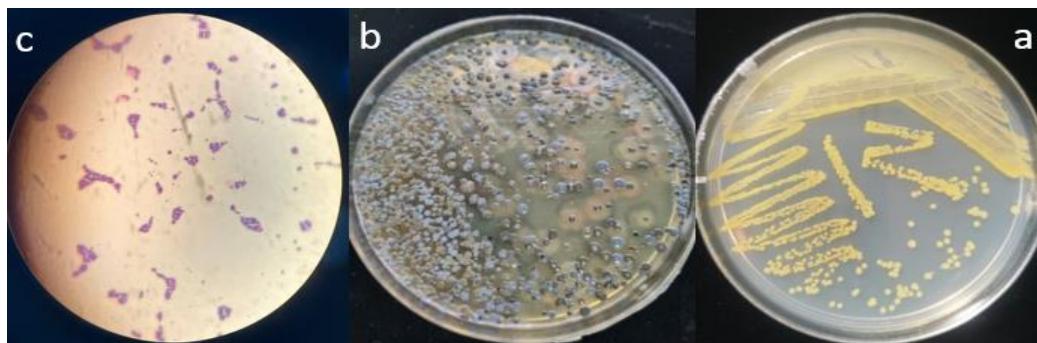

Figure 1. *Staphylococcus aureus* colonies on nutrient (a) and Baird-Parker (b) agar culture medium and gram staining of one of the isolates of *Staphylococcus aureus* (gram-positive, magnification $\times 100$) (c).

تست DNase انجام می شود. تشکیل هاله های شفاف در اطراف

خط باکتری استافیلولکوکوس اورئوس رشد یافته بر سطح محیط کشت تست آگار، حضور آنزیم DNase را تأیید می کند. لازم به ذکر است تمامی ایزوله ها مثبت بودند (شکل ۲-۲). آزمون کواگولاز نیز به منظور ایجاد تمایز میان استافیلولکوکوس اورئوس (باکتری کواگولاز مثبت) از استافیلولکوکوس های کواگولاز منفی استفاده می گردد. کواگولاز آنزیم پروتئینی تولید شده توسط استافیلولکوکوس اورئوس است که در نتیجه هی فعالیت خود، فیرینوژن (محلول) موجود در پلاسمما را به فیبرین (نامحلول) تبدیل می کند. نتایج به دست آمده از این آزمون، کواگولاز مثبت استافیلولکوکوس اورئوس را تأیید کرد (شکل ۲-۲c). همچنین باید گفت استافیلولکوکوس اورئوس قادر به تخمیر قند مانیتول است و در هنگام رشد بر سطح محیط کشت مانیتول سالت آگار (MSA)، کلنجی های زرد رنگ تشکیل می دهد. بسیاری از گونه های استافیلولکوکوس کواگولاز منفی و میکرولکوکوس ها که قادر به تخمیر مانیتول نیستند، بر سطح محیط کشت MSA به صورت کلنجی های کوچک قرم زرینگ مشاهده می شوند (شکل ۲-۲d).

۱-۲-۳-نتایج کشت باکتری استافیلولکوکوس اورئوس بر سطح محیط کشت های نوتریت آگار و برد-پارکر آگار و رنگ آمیزی گرم

ایزوله های استافیلولکوکوس اورئوس کوکسی گرم مثبت، بر سطح محیط کشت نوتریت آگار کلنجی های دایره ای شکل به-

۲-۲-۳-تست های بیوشیمیایی

در این قسمت آزمون کاتالاز، تست دئوکسی ریبونوکلئاز (DNase)، آزمون کواگولاز و توانایی تخمیر مانیتول بررسی شد. یکی از موارد استفاده از آزمون کاتالاز، جداسازی استافیلولکوکوس ها (کاتالاز مثبت) از استرپتوکوکوس ها (کاتالاز منفی) است. پراکسید هیدروژن (آب اکسیژن)، H_2O_2 یکی از محصولات نهایی متابولیسم اکسیداتیو باکتری های هوایی و بیهوایی اختیاری هستند که تجمع آن در سلول باکتری، سبب از بین رفتن آن می شود. با این حال، آنزیم کاتالاز باکتریایی، پراکسید هیدروژن را به آب و اکسیژن تجزیه می کند. انجام این آزمون با تشکیل حباب های گاز اکسیژن همراه بود که نشان دهنده مثبت بودن آزمون کاتالاز می باشد. تمام ایزوله های استافیلولکوکی در این تحقیق کاتالاز مثبت بودند (شکل ۲-۲a). تست دئوکسی ریبونوکلئاز (DNase) به منظور تعیین توانایی میکرووارگانیسم در هیدرولیز DNA و استفاده از آن به عنوان منبع کربن و انرژی مورد نیاز برای رشد و تکثیر خود، است. اغلب برای تمایز استافیلولکوکوس اورئوس از سایر گونه های استافیلولکوکی،

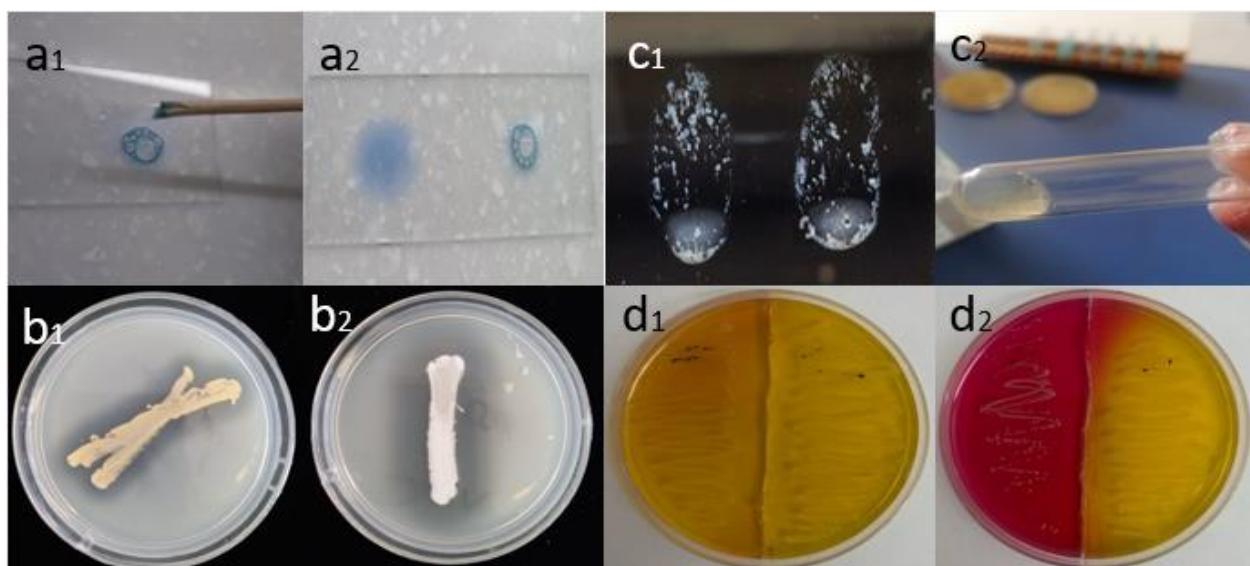

Figure 2. In the catalase test, the bubbles resulting from production of oxygen gas clearly indicate a catalase positive result (a_{1,2}). In the deoxyribonuclease (DNase) test, if *Staphylococcus aureus* produce DNase enzymes, in sufficient quantity to hydrolyse the DNA, then clear zones are seen around the colonies (b_{1,2}). The coagulase test distinguishes *Staphylococcus aureus* from other staphylococci, c₁: The slide test, c₂: The tube test and On mannitol salt agar (MSA), only pathogenic *Staphylococcus aureus* produces small colonies surrounded by yellow zones, while other coagulase-negative staphylococci produce small pink or red colonies with no colour change to the medium (d_{1,2}).

قرار داشت، + در نظر گرفته شد [۱۸]. انواعی که از 10^3 تا

10^4 متغیر بودند + و انواعی که دارای مقادیری بیش از 10^4

بودند + ۳+ گزارش شدند. در میان ۵۵ ایزوله تأیید

هویت‌شده در مطالعه حاضر ۴۴ ایزوله +۳+، ۶ ایزوله +۲+ و

۵ ایزوله + ۱+ گزارش شد (جدول ۷).

۳-۲-۳- نتایج شمارش کلنی‌های استافیلوکوکوس

/ورئوس

مطابق استاندارد ۶۸۰۶-۱، تعداد کلنی‌هایی که در پلیت

حاوی کشت ۱۰ گرم ماده‌ی غذایی، در محدوده ۱ تا ۱۰۰۰

Table 7. The results of counting *Staphylococcus aureus* colonies

Colony No.	Isolate No.
1+	5
2+	6
3+	44

۳-۳- نتایج ارزیابی کمیت و کیفیت DNA با استفاده از دستگاه طیف‌سنج نانودرآپ

در جدول ۸، نتایج کمی به دست آمده از دستگاه طیف‌سنج

نانودرآپ برخی از ایزوله‌های استافیلوکوکوس /ورئوس

به نمایش در آمده است.

Table 8. Quantitative estimation of DNA concentration by Nanodrop Spectrophotometer

Position	260 (nm, raw)	280 (nm, raw)	320 (nm, raw)	260 (nm)	280 (nm)	260/280	µg/µL
A3	0.58	0.055	0.047	0.002	0.003	0.594	0.002
B2	0.067	0.055	0.045	0.013	0.006	2.339	0.013
B3	0.073	0.065	0.055	0.010	0.005	1.827	0.010
C2	0.091	0.078	0.062	0.020	0.011	1.789	0.020
C3	0.079	0.070	0.055	0.014	0.010	1.469	0.014
D2	0.132	0.111	0.087	0.036	0.019	1.900	0.036

D3	0.083	0.079	0.073	0.00	0.001	0.571	0.00
----	-------	-------	-------	------	-------	-------	-------------

این پرایمر پس از چندین بار تکرار با دماهای ۵۸-۶۰-۵۹-۵۶ درجه سانتی گراد به روش گرادیانت در دمای ۵۸ درجه سانتی گراد بدست آمد. ۱۷۵ نمونه‌ی غذایی مورد آزمایش، ژن *nuc* در ۵۵ فراورده‌ی گوشتی (۲۸ نمونه‌ی همبرگر، ۱۲ نمونه‌ی کباب لقمه و ۱۵ نمونه همبرگر دستی، ۳۱/۵ درصد از کل نمونه‌ها)، شناسایی گردید (شکل ۳).

۴-۳- نتایج شناسایی تأییدی ایزوله‌های استافیلوکوکوس اورئوس با استفاده از پرایمر اختصاصی *nuc* برای انجام این آزمون از مارکر ۱۰۰ جفت بازی (bp) استفاده شد. محصول PCR ژن کدکننده‌ی نوکلئاز مقاوم به حرارت (PCR)، قطعه‌ای به طول ۲۷۹ bp بود. دمای بهینه برای PCR

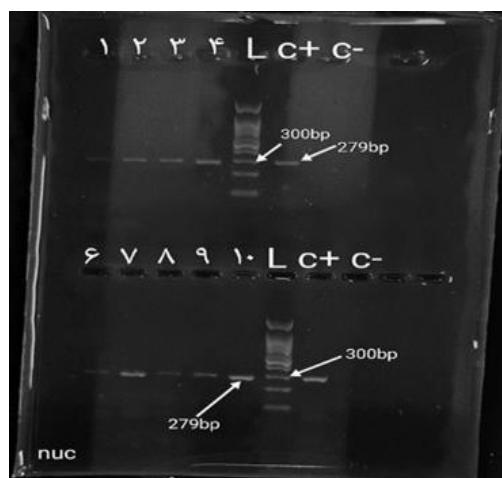

Figure 3. Agarose gel electrophoresis of PCR product using primers for detection of the *nuc* gene of *Staphylococcus aureus*. L: Ladder, C⁺: Positive control, C⁻: Negative control

اگراسیلین مقاوم بودند. به علاوه، ۴۰ ایزوله‌ی

استافیلوکوکوس اورئوس (۷۲ درصد) مقاومت بالایی در برابر آنتی‌بیوتیک‌های تتراسایکلین و کلیندامایسین داشتند. در رابطه با اثر آنتی‌بیوتیکی کلرامفینیکل می‌توان گفت که ۳۷ ایزوله (۶۷/۲ درصد) حساس و ۱۸ ایزوله‌ی دیگر (۳۲/۸) درصد مقاوم بودند. تنها ۱۳ ایزوله (۲۲/۷ درصد) در برابر فعالیت مهارکننده‌ی آنتی‌بیوتیک تری‌متوبریم مقاومت نشان دادند. بررسی اثر آنتی‌بیوتیک اریترو‌مامایسین بر ایزوله‌ها نیز مشخص ساخت که ۱۴ ایزوله (۲۵/۴ درصد) حساس، ۲ ایزوله (۳/۶ درصد) نیمه‌حساس و ۳۹ ایزوله (۷۰/۹ درصد) مقاوم بودند (شکل ۴). مقاومت مشاهده شده در برابر سه نوع یا بیشتر از آنتی‌بیوتیک‌ها به عنوان مقاومت چنددارویی (MDR) تعریف می‌شود. می‌توان این گونه نتیجه گرفت که در میان تمامی ایزوله‌ها، ۴۰ ایزوله (۷۲ درصد) در برابر هر دو آنتی‌بیوتیک تتراسایکلین و کلیندامایسین مقاومت نشان دادند. به علاوه، ۳۹ ایزوله (۷۰/۹ درصد) در برابر

۴-۳- ارزیابی مقاومت آنتی‌بیوتیکی استافیلوکوکوس اورئوس

در جدول ۹، نتایج آزمون مقاومت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌های استافیلوکوکوس اورئوس (۵۵ سویه) جداسازی شده از نمونه‌های همبرگر و کباب لقمه در برابر آنتی‌بیوتیک‌های مختلف ارائه شده است. همچنین براساس نتایج مشخص شد بیشترین میزان حساسیت ایزوله‌ها در برابر آنتی‌بیوتیک جنتامایسین و کمترین آن در برابر هر دو آنتی‌بیوتیک تتراسایکلین و کلیندامایسین بود. مطابق یافته‌های این پژوهش، ۵۲ ایزوله‌ی استافیلوکوکوس اورئوس (۹۴/۵ درصد) مقاومت پایینی در برابر آنتی‌بیوتیک جنتامایسین داشتند و تنها یک ایزوله (۱/۸ درصد) نیمه‌حساس و ۲ ایزوله (۳/۶ درصد) مقاوم بودند. در میان ۵۵ ایزوله‌ی مورد بررسی، ۳۷ ایزوله (۵۷ درصد) در برابر فعالیت مهارکننده‌ی

sec (۲۳/۸۰ درصد) بود. با این حال، هیچ یک از ژن‌های *seb* در جدایه‌های *Staphylococcus aureus* و *sej* در جدایه‌های استافیلوقوکوس نشدند. بسیاری از جدایه‌های استافیلوقوکی (۴۰-۱۰۰ درصد) در برابر آنتی‌بیوتیک‌های کانامایسین، تلیترومایسین، پنی‌سیلین G، استریپتومایسین، اریترومایسین، کلوکسازیلین، آمپی‌سیلین، پریستینامایسین، اسید نالیدیکسیک، آزیترومایسین و سیپروفلوکسازین مقاومت نشان دادند و مقاومت چنددارویی (MDR) در ۹۶/۸۷ درصد از جدایه‌ها مشاهده شد [۲].

اریترومایسین مقاوم بودند و به همین ترتیب ۳۷ ایزوله (۵۷ درصد) در برابر آنتی‌بیوتیک اگراسیلین مقاومت نشان دادند. در مطالعه‌ی مشابهی، فراوانی، مقاومت آنتی‌بیوتیکی و توانایی تولید انتروتوكسین سویه‌های استافیلوقوکوس اورئوس جداسازی شده از خردۀ فروشی‌های گوشت گاو، گوسفند و بره در ترکیه بررسی شد. براساس یافته‌های این پژوهش مشخص شد از نمونه‌های غربال شده، فراوانی کلی استافیلوقوکوس اورئوس ۲۱/۲۳ درصد بود. به علاوه، در ۶۵/۶۲ درصد از سویه‌های استافیلوقوکوس اورئوس مناطق ثُنی SE شناسایی شد. فراوانترین SEs در جدایه‌های مورد آزمایش شامل *sea* (۵۰/۷۹ درصد)، *sed* (۲۵/۳۹ درصد) و

Table 9. Results of the antibiotic resistance in *Staphylococcus aureus* isolates by the disk diffusion method

Antibiotic	Isolate No. (%)		
	Susceptibility (S)	Moderate susceptibility (MS)	Resistance (R)
Gentamicin	52 (94.5)	1 (1.8)	2 (3.6)
Oxacillin	18 (33)	0	37 (57)
Tetracycline	15 (27.2)	0	40 (72)
Clindamycin	14 (25.4)	1 (1.8)	40 (72)
Chloramphenicol	37 (67.2)	0	18 (32.8)
Trimethoprim	36 (65.4)	6 (10.9)	13 (23.7)
Erythromycin	14 (25.4)	2 (3.6)	39 (70.9)

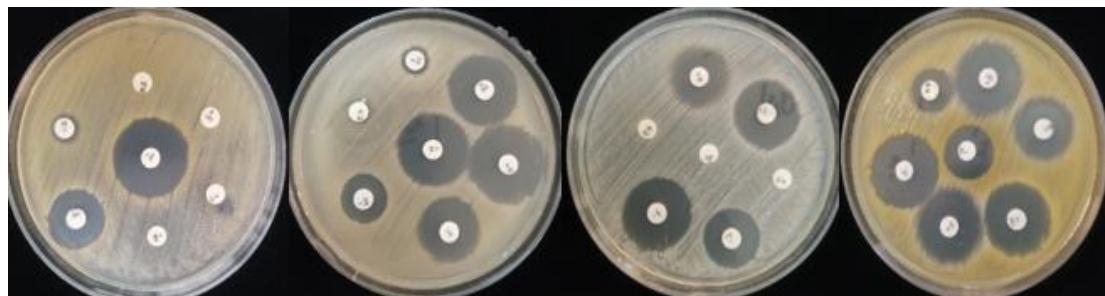

Figure 4. Antibiogram test results of some *Staphylococcus aureus* isolates

نتیجه‌ی الکتروفورز محصولات PCR ایزوله‌های استافیلوقوکوس اورئوس با ژن شناسایی *nuc* به صورت استخراج مستقیم در ۵ نمونه‌ی غذایی (۲ نمونه‌ی همبرگر، ۲ نمونه‌ی کباب لقمه و ۱ نمونه‌ی همبرگر دستی) است.

۶-۳-نتایج ردیابی سریع استافیلوقوکوس اورئوس در نمونه‌های غذایی همبرگر و گوشت لقمه با استفاده از پرایمر اختصاصی *nuc*

پنج نمونه‌ی غذایی که در کشت، شمارش کلی آن‌ها +۳ و +۴ بود، به صورت مستقیم استخراج و PCR شد. شکل ۴،

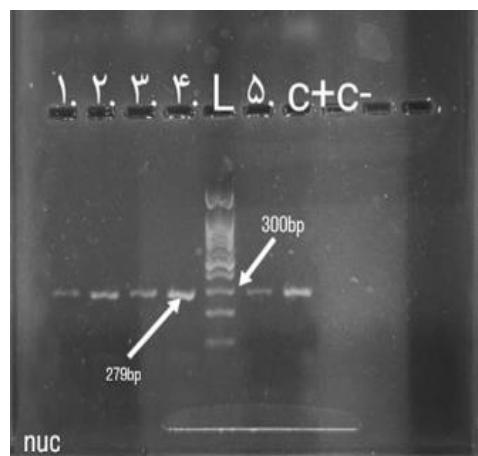

Figure 4. Agarose gel electrophoresis of PCR product using primers for detection of the *nuc* gene of *Staphylococcus aureus* by direct extraction. L: Ladder, C⁺: Positive control, C⁻: Negative control استفاده شد. همچنین براساس یافته‌های این پژوهش

مشخص شد از ۵۵ ایزوله جداسازی شده از نمونه‌های غذایی ژن *sec* در ۴ ایزوله استافیلوكوکوس اورئوس (۲/۲۸) درصد از کل نمونه‌های جمع‌آوری شده) شناسایی گردید. طول محصولات PCR ژن *sec* برابر با ۴۵۱ bp مشاهده شد (شکل ۵-a). محصولات PCR ژن *see* در ناحیه ۲۰۹ bp تشکیل باند داد. از ۵۵ ایزوله جداسازی شده از نمونه‌های غذایی، در ۶ ایزوله استافیلوكوکوس اورئوس (۴/۰۸) درصد از کل نمونه‌های جمع‌آوری شده) حضور ژن *see* تشخیص داده شد (شکل ۵-c).

۳-۷ نتایج ردیابی ژن‌های ژن‌های *sed* و *seb* و ژن *sec* و *see* با استفاده از روش PCR

در هیچ‌یک از نمونه‌های غذایی مورد مطالعه، ژن‌های کدکننده *seb* و *sed* یافت نشد. از ۵۵ ایزوله جداسازی شده از نمونه‌های غذایی در ۴۵ نمونه از فراورده‌های گوشتی آزمایش شده (۲۵/۷۱) درصد از کل نمونه‌های جمع‌آوری شده، حضور ژن *sea* تشخیص داده شد. محصولات PCR ایزوله‌های استافیلوكوکوس اورئوس جهت ردیابی ژن *sec* قطعه‌ای به طول ۱۲۷ bp بود (شکل ۵-a). کدکننده *see* مولکولی و تشخیص دقیق ژن‌ها از DNA برای مقایسه وزن مولکولی و تشخیص دقیق ژن‌ها از

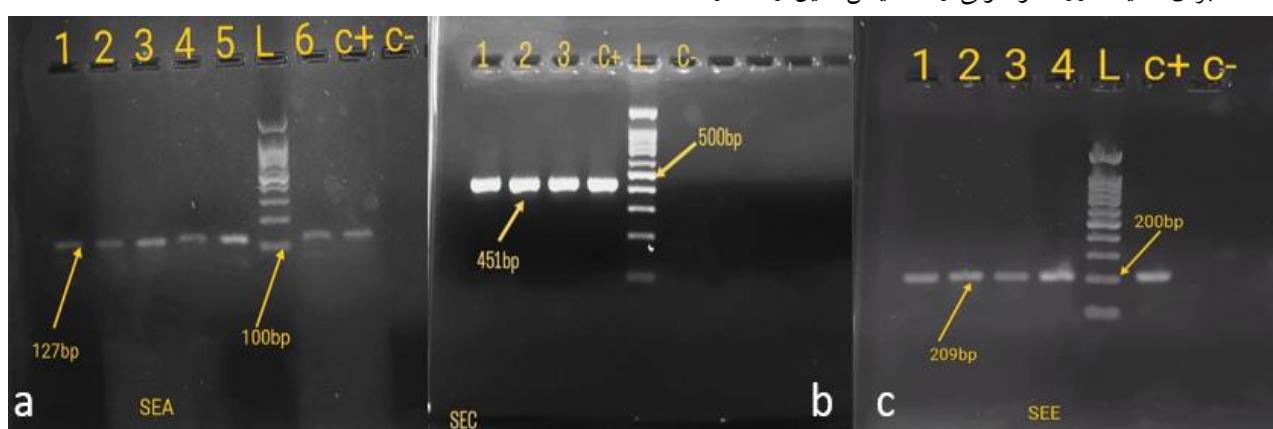

Figure 5. Agarose gel electrophoresis of PCR product using primers for detection of the *sea* (a), *sec* (b) and *see* (c) genes of *Staphylococcus aureus*. L: Ladder, C⁺: Positive control, C⁻: Negative control

همپوشانی داشتند. سپس نتایج به GeneBank وارد شد و در این پایگاه داده، نام ژن، نام پروتئین و توالی آن‌ها مشخص نمود که توالی سکانس شده انتروتوکسین A بود. به‌منظور اطمینان، توالی پروتئینی در NCBI protein blast وارد شد و

۱۱-۳ شناسایی ایزوله‌های استافیلوكوکوس اورئوس به‌وسیله‌ی توالی یابی ژن *16S rRNA*

نتایج به دست آمده از آنالیز بلاست SEA-A4 و SEA-D4 نشان داد توالی‌ها با بیش از ۹۸ درصد تطابق با نتایج

پروتئینی به NCBI protein blast انتقال یافت و مجدداً نتیجه‌ی بلاست با ۱۰۰ درصد تطابق نشان داد که توالی مربوط به انتروتوکسین A بود. درنتیجه، تمامی نتایج به دست آمده از بلاست تنها مربوط به ژن انتروتوکسین A بود و هیچ‌گونه نتیجه‌ی دیگری مبنی بر مشابهت با سایر پروتئین‌ها مشاهده نشد.

همچنین براساس نتایج مشاهده شده پیکهایی با رنگ مشکی برای نوکلئوتید G، با رنگ آبی برای نوکلئوتید C، با رنگ قرمز برای نوکلئوتید T و با رنگ سبز برای نوکلئوتید A بود. در بلاست ایزوله‌های SEA-A4 و SEA-D4 تنها در سه نوکلئوتید عدم تطابق مشاهده شد که با رنگ آبی، زرد و قرمز مشخص شده است. همچنین در دو ناحیه نوکلئوتید A و G و در توالی دیگر نوکلئوتید T و C قرار گرفته بود (جدول ۱۰).

مجدد نتیجه‌ی بلاست با ۱۰۰ درصد تطابق نشان داد که توالی مربوط به انتروتوکسین A بود. در تمامی آنالیزهای بلاست، تنها نتایج مربوط به ژن انتروتوکسین A نمایش داده شد و هیچ‌گونه نتیجه‌ی دیگری مبنی بر مشابهت با سایر پروتئین‌ها مشاهده نگردید. در پژوهش مشابهی، DNA ژنومی با موفقیت از جدایه‌های مختلف استافیلوکوکوس اورئوس بدون برش DNA یا ناخالصی خالص شدند. یافته‌های این بررسی نشان داد که ژن‌های 16S rDNA ۱۶S جدایه‌های مختلف با اندازه‌ی حدود ۱۵۲۵ bp با موفقیت تکثیر شدند. داده‌های GeneBank ۱۶S rDNA به دست آمده از پایگاه داده‌ی تأیید کرد که تمامی سویه‌های جداسازی شده (۱۰۰ درصد) به عنوان سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس شناسایی شدند و شباهت آنالیز بلاست در محدوده‌ی ۹۶-۹۹ درصد بود [۱۹]. همچنین در پژوهش حاضر برای اطمینان توالی

Table 10. Sequence of SEA-A4 and SEA-D4 isolates

Sequence SEA-A4	CCATAATAAGCACCATAACAAGTCTACTTTTCCCTTATATTCAACAA TATCCTTGAATCAAAATCTACTAATAAAATCGTTACCCACG GATGA CCTG TGAAAAAA
Gen Bank: CP053353.1 staphylococcal enterotoxin type A	CCATAATAAGCACCATAACAAGTCTACTTTTCCCTTATATTCAACAA TATCCTTGAATCAAAATCTACTAATAAAATCGTTACCCACG AATGA TCTG TAAAAAA
Sequence SEA-D4	TGATAACCATAATAAGCACCATAACAAGTCTACTTTTCCCTTATATTAT CAACAATATCCTTGAATCAAAATCTACTAATAAAATCGTTACCCACG GAT GACTGTGAAAAA
Gen Bank: CP053639.1 staphylococcal enterotoxin type A	TGATAACCATAATAAGCACCATAACAAGTCTACTTTTCCCTTATATTAT CAACAATATCCTTGAATCAAAATCTACTAATAAAATCGTTACCCACG AAT GATCTGT AAAAA

(۱۱ درصد) نمونه‌ی غذایی یافت شدند. به علاوه، در هیچ‌یک از نمونه‌های غذایی مورد آزمایش، ژن‌های کدکننده‌ی *seb* و *sed* وجود نداشت. همچنین نتایج به دست آمده از آنالیزهای بلاست SEA-F و SEA-R مشخص نمود که توالی‌ها دارای بیش از ۹۸ درصد تطابق با نتایج همپوشانی بودند. به علاوه، نتایج به دست آمده از توالی پروتئینی در NCBI protein blast نتیجه‌ی بلاست با ۱۰۰ درصد تطابق نشان داد که توالی مربوط به انتروتوکسین A بود. علاوه بر این، نتایج آزمون آنتی‌بیوگرام مشخص ساخت که بسیاری از ایزوله‌های استافیلوکوکوس اورئوس در برابر آنتی‌بیوتیک‌های مورد

۴-نتیجه‌گیری
نتایج مطالعه‌ی حاضر نشان داد که از ۱۷۵ فراورده‌ی گوشتی آزمایش شده، ۲۸ نمونه‌ی همبرگر (۱۶ درصد)، ۱۲ نمونه‌ی کباب لقمه (۷ درصد) و ۱۵ نمونه‌ی همبرگر دستی (۹ درصد) آلوهه به استافیلوکوکوس اورئوس بودند. ژن *nuc* در ۵۵ فراورده‌ی گوشتی (۲۸ نمونه‌ی همبرگر، ۱۲ نمونه‌ی کباب لقمه و ۱۵ نمونه‌ی همبرگر دستی و در کل ۳۱/۵ درصد نمونه‌ها)، شناسایی شد. در ۴۵ نمونه از فراورده‌های گوشتی آزمایش شده (۸/۸۱ درصد) نیز حضور ژن *sea* تشخیص داده شد. ژن‌های *sec* و *see* به ترتیب در ۴ (۲/۷ درصد) و ۶

انتروکسین‌ها، بایستی به عنوان یک عامل خطر بالقوه برای اینمی مواد غذایی در نظر گرفته شود.

استفاده مقاومت داشتند. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده، می‌توان گفت حضور استافیلوكوکوس اورئوس با عوامل ژنتیکی تولید نوکلئاز مقاوم به حرارت و

۵- منابع

- [1] Jassim, S. A. and Kandala, N. J. (2021). Molecular detection of enterotoxin genes of multiresistant *Staphylococcus aureus* isolates from different sources of food. *Iraqi Journal of Science*, 30: 61-74.
- [2] Şanlibaba, P. (2022). Prevalence, antibiotic resistance, and enterotoxin production of *Staphylococcus aureus* isolated from retail raw beef, sheep, and lamb meat in Turkey. *International Journal of Food Microbiology*, 361, 109461.
- [3] Sundararaj, N., Kalagatur, N. K., Mudili, V., Krishna, K., & Antonysamy, M. (2019). Isolation and identification of enterotoxicogenic *Staphylococcus aureus* isolates from Indian food samples: evaluation of in-house developed aptamer linked sandwich ELISA (ALISA) method. *Journal of Food Science and Technology*, 56, 1016-1026.
- [4] Hagh, F., Zeighami, H., Hajiloo, Z., Torabi, N., & Derakhshan, S. (2021). High frequency of enterotoxin encoding genes of *Staphylococcus aureus* isolated from food and clinical samples. *Journal of Health, Population and Nutrition*, 40(1), 1-6.
- [5] Komodromos, D., Kotzamanidis, C., Giantzi, V., Pappa, S., Papa, A., Zdragas, A., ... & Sergelidis, D. (2022). Prevalence, infectious characteristics and genetic diversity of *Staphylococcus aureus* and methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) in two raw-meat processing establishments in Northern Greece. *Pathogens*, 11(11), 1370.
- [6] Mohamed, E., Ramadan, H., Abd-Elghany, S., & Mahros, M. (2021). Isolation and characterization of enterotoxicogenic coagulase-positive and methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* contaminating beef burger and hot dog sandwiches retailed in Mansoura city. *Mansoura Veterinary Medical Journal*, 22(1), 20-24.
- [7] Savariraj, W. R., Ravindran, N. B., Kannan, P., & Rao, V. A. (2021). Occurrence and enterotoxin gene profiles of *Staphylococcus aureus* isolated from retail chicken meat. *Food Science and Technology International*, 27(7), 619-625.
- [8] Abolghait, S. K., Fathi, A. G., Youssef, F. M., & Algammal, A. M. (2020). Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) isolated from chicken meat and giblets often produces staphylococcal enterotoxin B (SEB) in non-refrigerated raw chicken livers. *International Journal of Food Microbiology*, 328, 108669.
- [9] Dhengesu, D., Lemma, H., Asefa, L., & Tilahun, D. (2022). Antimicrobial resistance profile of enterobacteriaceae and drinking water quality among households in Bule Hora Town, South Ethiopia. *Risk Management and Healthcare Policy*, 1569-1580.
- [10] Ghaffar, N., Javad, S., Farrukh, M. A., Shah, A. A., Gatasheh, M. K., Al-Munqedhi, B. M., & Chaudhry, O. (2022). Metal nanoparticles assisted revival of Streptomycin against MDRS *Staphylococcus aureus*. *PLoS One*, 17(3), e0264588.
- [11] Iranian National Standard Test Method, No. 2304. (1991). Frozen raw hamburger, test characteristics and methods. Institute of Standards and Industrial Research of Iran.
- [12] Bano, S. A., Hayat, M., Samreen, T., Asif, M., Habiba, U., & Uzair, B. (2020). Detection of pathogenic bacteria *Staphylococcus aureus* and *Salmonella* sp. from raw milk samples of different cities of Pakistan. *Natural Science*, 12(05), 295.
- [13] Dimitrakopoulou, M. E., Stavrou, V., Kotsalou, C., & Vantarakis, A. (2020). Boiling extraction method vs commercial kits for bacterial DNA isolation from food samples. *Journal of Food Science and Nutrition Research*, 3(4), 311-319.
- [14] Bruijns, B., Hoekema, T., Oomens, L., Tiggelaar, R., & Gardeniers, H. (2022). Performance of spectrophotometric and fluorometric DNA quantification methods. *Analytica*, 3(3), 371-384.
- [15] Hassan, M. A., Amin, R. A., Eleiwa, N. Z., & Gaafar, H. W. (2018). Detection of *Staphylococcus aureus* in some meat products using PCR technique. *Benha Veterinary Medical Journal*, 34(1), 392-403.
- [16] Özdemir, F. (2022). Antimicrobial resistance, multilocus sequence, and spa typing of *Staphylococcus aureus* isolated from retail raw meat products. *BioMed Research International*.
- [17] Mahfoozi, A., Shirzad-Aski, H., Kaboosi, H., & Ghaemi, E. A. (2019). Identification of the classical enterotoxin genes of *Staphylococcus aureus* in

various foods by multiplex PCR assay. *Iranian Journal of Veterinary Research*, 20(3), 209.

[18] Iranian Institute of Standards and Industrial Research, No. 6806-1. (2005). Microbiology of food and animal feed, counting of coagulase-positive *Staphylococci* (*Staphylococcus aureus* and other species) test method, Part 1: Method of using board

culture medium, parker agar. Iranian National Standard.

[19] Abdulmanea, A. A., Alharbi, N. S., Somily, A. M., Khaled, J. M., & Algahtani, F. H. (2023). The prevalence of the virulence genes of *Staphylococcus aureus* in sickle cell disease patients at KSUMC, Riyadh, Saudi Arabia. *Antibiotics*, 12(7), 1221.

Scientific Research

Investigation of the prevalence of enterotoxigenic *Staphylococcus aureus* isolates in hamburgers and kebabs in Mashhad and the SE gene profile of the isolates

Shabnam Soltan Ahmady¹, Mahboobeh Nakhaei Moghaddam^{1*}, Maryam Tehranipour¹

1- Department of Biology, Faculty of Science, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran.

ARTICLE INFO
Article History:

Received:2024/3/5

Accepted:2024/4/15

Keywords:

Staphylococcus aureus, Enterotoxin, Antibiotic Resistance, Kebab, Hamburger.

DOI: [10.22034/FSCT.21.157.157](https://doi.org/10.22034/FSCT.21.157.157).

*Corresponding Author E-
Mahboobe_nak@yahoo.com

ABSTRACT

The study aimed to investigate the frequency of enterotoxin-producing *Staphylococcus aureus* isolates in hamburgers and meat bites in Mashhad and the frequency of the gene. In this practical descriptive research, the number of 175 meat samples including 70 hamburger samples, 70 kebab bite samples, and 35 handmade hamburger samples in a non-repetitive and cluster sampling method, from the brand various commercial products were collected from the supply centers in Mashhad from April to June 2023. After culturing the samples in a specific medium and isolating the isolates suspected of *Staphylococcus aureus*, the bacteria were identified using morphological and biochemical characteristics. Then they were confirmed by using a specific primer and polymerase chain reaction (PCR). Using PCR, the frequency of enterotoxin-producing genes was detected and the antibiotic resistance of *Staphylococcus aureus* isolates was checked by disc diffusion method in food samples. Among the 175 meat products tested, 28 hamburger samples (16%), 12 kebab samples (7%), and 15 handmade hamburger samples (about 9%) were pathogenic bacteria. were infected with *Staphylococcus aureus*. Compared to kebab samples, hamburger samples showed higher contamination, and more of them were reported as *Staphylococcus aureus* positive. *nuc* gene was detected in all bacteria identified by biochemical method. The presence of the *sea* gene was detected in 45 samples of tested meat products (25.71% of all samples). *sec* and *see* genes were found in 4 (2.28%) and 6 (4.08%) food samples, respectively. Genes encoding *sed* and *sec* were not found in any of the studied samples. In addition, many isolates showed high resistance to tetracycline, clindamycin, and oxacillin; some were resistant to more than one antibiotic. In this study, the results obtained from the SEA-F and SEA-R blast analyses revealed that the sequences had more than 98% agreement with the overlapping results.